

Sygn. akt: KIO 1805/18

WYROK
z dnia 21 września 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

Protokolant: Klaudia Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 września 2018 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 10 września 2018 r. przez wykonawcę **Linde Gaz Polska Sp. z o.o.** z siedzibą w Krakowie przy ul. Prof. Michała Życzkowskiego 17 (31-864 Kraków) w postępowaniu prowadzonym przez **Uniwersytecki Szpital Dziecięcy w Krakowie** z siedzibą przy ul. Wielickiej 265 (30-663 Kraków)

przy udziale wykonawcy **Air Liquide Polska Sp. z o.o.** z siedzibą w Krakowie przy ul. Jasnogórskiej 9 (31-358 Kraków), zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie;
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Linde Gaz Polska Sp. z o.o.** z siedzibą w Krakowie i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2017 poz. 1579 ze zm.) na niniejszy wyrok w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego we Krakowie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Uniwersytecki Szpital Dziecięcy w Krakowie zwany dalej „zamawiającym” prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. - Dz. U. z 2017 r., poz. 1579 ze zm.), zwanej dalej „Pzp”, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę gazów technicznych, gazów medycznych wraz z dzierżawą urządzeń do podaży tlenu azotu oraz zbiorników na tlen ciekły (nr sprawy: EZP-271-2-34/2018), zwane dalej: „postępowaniem.

Wartość zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 19 maja 2018 r. pod nr 2018/S 095-215335.

W dniu 10 września 2018 r. wykonawca Linde Gaz Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie zwany dalej „odwołującym” wniósł odwołanie w którym wskazał, że zamawiający naruszył następujące przepisy:

1. art. 7 ust. 1 Pzp poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości oraz proporcjonalności tj. poprzez bezzasadne wykluczenie odwołującego, co ogranicza krąg podmiotów uprawnionych do ubiegania się o udzielenie zamówienia w postępowaniu;
2. art. 24 ust. 1 pkt 12) w zw. z art. 26 ust. 3 oraz 26 ust. 4 Pzp poprzez wadliwe przyjęcie, że odwołujący nie wykazał spełnienia warunków udziału w postępowaniu lub nie wykazał braku podstaw do wykluczenia;
3. art. 89 ust 1 pkt 5) Pzp poprzez odrzucenie oferty pomimo, że brak było podstaw do stwierdzenia naruszenia art.24 ust. 1 pkt 12) Pzp;

oraz inne przepisy wymienione lub wynikających z uzasadnienia odwołania.

W związku z postawionymi zarzutami odwołujący wniósł o:

- 1) uwzględnienie odwołania w całości;
- 2) uchylenie decyzji zamawiającego o wyłączeniu odwołującego i nakazanie zamawiającemu powtórzenie czynności badania ofert a w szczególności uznanie, że odwołujący złożył ofertę spełniającą wszelkie wymagania stawiane przez Ustawę i brak jest podstaw do wykluczenia odwołującego;
- 3) równe traktowanie wszystkich wykonawców ubiegających się o to zamówienie publiczne w sposób zachowujący zasady uczciwej konkurencji.

Odwołujący podał, że legitymuje się interesem w uzyskaniu zamówienia będącego

przedmiotem postępowania, gdyż jest jednym z wykonawców zainteresowanych udziałem w postępowaniu, który ma prawo złożyć w nim ofertę. Jednocześnie odrzucenie oferty przez zamawiającego będące skutkiem decyzji o wykluczeniu, wobec której wnosi odwołanie naraża odwołującego na szkodę z powodu niemożności uzyskania odpłatnego zamówienia publicznego.

Odwołujący wskazał, że pani E. S. jest obywatelem amerykańskim. Prawo amerykańskie nie zawiera wymogu określonego miejsca zamieszkania. Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe „Prawo właściwe stosowane na podstawie przepisów ustawy niniejszej obejmuje także przepisy prawa publicznego, które według tego prawa znajdują zastosowanie do danego stosunku prawnego”. W jego ocenie przypadku pani E. S. takim prawem jest prawo Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Polski system prawa w art. 3 ust 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe przewiduje sytuację, w której osoba nie ma stałego miejsca zamieszkania, tak więc w rozumieniu prawa polskiego dopuszczalna jest sytuacja braku miejsca zamieszkania osoby fizycznej. Oznacza to, że nie da się wypełnić wymogu wypełnienia pola „miejsce zamieszkania” w formularzu „zapytanie o udzielenie informacji o osobie” kierowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wobec faktu, że funkcję członka rady nadzorczej Linde Gaz Polska sp. z o. o. Pani E. S. wypełnia w Polsce, dołączony dokument dotyczący Pani E. S. odnosi się do miejsca, w którym znajduje się miejsce jej zwykłego pobytu, o czym świadczy wystawienie przez Ministerstwo Sprawiedliwości - Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego zaświadczenia zalegającego w aktach sprawy. Powyższe potwierdza, że wymóg określony w art. 25 ust 1 pkt 1 -3 Pzp został przez odwołującego wypełniony.

Dodatkowo, z najdalej idącej ostrożności procesowej, wobec niemożności wskazania miejsca zamieszkania z powodów opisanych powyżej, odwołujący dołączył dokument oświadczenia złożonego przed notariuszem o treści zgodnej z wymogami stawianymi przez art. 25 Pzp. Zapisu znajdującego się w treści dokumentu z dnia 23 lipca 2018 nie można traktować jako oświadczenia o miejscu zamieszkania pani E. S., po pierwsze wobec faktu, że zgodnie z obowiązującym panią E. S. porządkiem prawnym nie da się w stosunku do niej użyć skutecznie pojęcia „miejsce zamieszkania”, a po drugie, wobec faktu, że złożone przez panią E. S. oświadczenie nie zawiera wskazania jej miejsca zamieszkania. W szczególności za takie wskazanie nie może być traktowany zapis pochodzący od notariusza odbierającego oświadczenie o treści „jak podaje zamieszkała w...”.

Chybiony jest także zdaniem odwołującego wywód zamawiającego jakoby odwołujący w przypadku pani E. S. winien złożyć dokument wystawiony przez Federalne Biuro Sprawiedliwości, gdyż jak sam zamawiający argumentuje, taki dokument byłby wymagany w

stosunku do osób mających miejsce zamieszkania na terenie Republiki Federalnej Niemiec. Wobec faktu, że taka przesłanka nie jest spełniona w przypadku pani E. S. wymóg ten nie jest zasadny.

W ocenie odwołującego nie jest także zasadny wywód zamawiającego dotyczący wadliwości oświadczenia złożonego przez panią E. S. przed notariuszem w Rzeczypospolitej Polskiej. Zarzut ten mógłby się utrzymać jedynie w przypadku wykazania przez zamawiającego, że pani E. S. ma miejsce zamieszkania poza Rzeczpospolitą Polską, natomiast wobec przytoczonej powyżej argumentacji kryterium miejsca zamieszkania w ogóle nie ma zastosowania w przypadku pani E. S., tak więc oświadczenie zostało złożone przed notariuszem kraju, w którym toczy się postępowanie w ramach którego takie oświadczenie jest wymagane. Odwołujący przedstawił swoje stanowisko w odpowiedzi na wezwania zamawiającego otrzymane w trybie art. 26 ust. 3 oraz 26 ust. 4 Pzp wykazując brak podstaw do wykluczenia i spełnienie przez niego wymogów sformułowanych w art. 25 Pzp. Naruszenia art. 26 ust. 3 oraz 26 ust. 4, art. 89 ust. 1 pkt 5 Pzp były skutkiem naruszenia art. 24 ust. 1 pkt 12 Pzp.

W konkluzji odwołujący wskazał, że decyzja zamawiającego bezzasadnie ogranicza krąg podmiotów uprawnionych do ubiegania się o udzielenie zamówienia w postępowaniu, co stanowi naruszenie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców oraz przejrzystości wyrażanych w art. 7 ust. 1 Pzp. Wskazał także, iż to właśnie interes i cel zamawiającego miał na uwadze, gdyż racjonalnym wydaje się dopuszczenie jak największej liczby wykonawców do złożenia ofert w postępowaniu, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania konkurencyjnej ceny produktów i obniżenia wydatków środków publicznych jest przede wszystkim obowiązkiem zamawiającego w świetle art. 7 ust. 1 Pzp.

W dniu 13 września 2018 r. przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego zgłosił wykonawca Air Liquide Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

Na posiedzeniu w dniu 19 września 2018 r. zamawiający złożył oryginał odpowiedzi na odwołani, w której wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza, uwzględniając dokumentację postępowania, dokumenty zgromadzone w aktach sprawy i wyjaśnienia złożone na rozprawie przez strony, ustaliła i zważyła, co następuje.

Na wstępie Izba ustaliła, że odwołujący spełnia określone w art. 179 ust. 1 Pzp przesłanki korzystania ze środków ochrony prawnej, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów Pzp może spowodować poniesienie przez

niego szkody polegającej na utracie możliwości uzyskania zamówienia. Nie została wypełniona także żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 Pzp.

Wykonawca Air Liquide Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie (zwany dalej „przystępującym”) stosownie do wymogów art. 185 ust. 2 i 3 Pzp skutecznie przystąpił do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego. Odwołujący na posiedzeniu niejawnym wskazał, że nie otrzymał informacji o zgłoszonym przystąpieniu. Izba ustaliła, że przystępujący wysłał ww. informacje na dwa adresy poczty elektronicznej w tym na adres odwołującego podany jako kontaktowy na jego stronie internetowej. Zgodnie z art. 185 ust. 2 zd. 2 Pzp zgłoszenie przystąpienia doręcza się Prezesowi Izby w postaci papierowej albo elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, a jego kopię zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie. Aby uczynić zadość ostatniemu z podanych wyżej wymagań, analogicznie do przypadku przekazywania kopii odwołania, wystarczy przesłać kopię przystąpienia za pomocą środków komunikacji elektronicznej (czyli drogą elektroniczną, faksem). W przywołanym powyżej przepisie ustawodawca uregulował w sposób odmienny obowiązek wykonawcy zgłaszającego przystąpienie w odniesieniu do Prezesa Izby i do stron postępowania odwoławczego – Prezesowi Izby należy bowiem doręczyć zgłoszenie przystąpienia w określonej tym przepisem formie, natomiast zamawiającemu i odwołującemu kopia tegoż zgłoszenia ma być jedynie przesłana. Tym samym ustawodawca nie wymaga od wykonawcy zgłaszającego przystąpienie, aby w terminie 3 dni od doręczenia mu kopii odwołania umożliwił on stronom postępowania odwoławczego zapoznanie się z treścią zgłoszenia przystąpienia. Ma on jedynie obowiązek w tym terminie przesłać im jego kopię, innymi słowy nadać ją za pomocą dopuszczonego przepisami sposobu przesyłania informacji, chociażby faksem lub drogą elektroniczną. W ocenie Izby przystępujący uczynił zadość obowiązkowi nałożonemu na niego w art. 185 ust. 2 Pzp, a odwołujący na okoliczność ich niespełnienia poprzestał wyłącznie na słownych deklaracjach przez co nie uprawdopodobnił, iż nie otrzymał pisma ze zgłoszeniem przystąpienia i w związku z tym nie mógł zapoznać się z jego treścią.

Ponadto na posiedzeniu niejawnym z udziałem stron i uczestnika postępowania odwołujący stwierdził, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy występuje luka prawna powstała w związku ze stosowaniem przepisów ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. *Prawo prywatne międzynarodowe*, a Pzp. W jego ocenie ze stanowiska zamawiającego i przystępującego wynikało, że w przedmiotowej sprawie powinno być zastosowane prawo polskie. W związku z tym, że jego zdaniem Izba nie była uprawniona do interpretacji przedmiotowej luki prawnej, wniósł o zwrócenie się do właściwego organu o dokonanie

interpretacji przepisów prawa w tym zakresie. Wniósł przy tym o zawieszenie przedmiotowego postępowania do momentu uzyskania odpowiedzi, w związku z powstałą luką.

Izba oddaliła wnioski odwołującego w powyżej wskazanym zakresie uznając, że przepisy Pzp oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1136) szczególnie w § 7 oraz § 8 w sposób kompleksowy regulują kwestie składania dokumentów przez wykonawców mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do osób mających miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto ustalony przez Izbę stan faktyczny oraz złożone w postępowaniu dokumenty dały pełny obraz sprawy oraz pozwalały na rozstrzygnięcie sporu przez co nie zachodzi potrzeba zawieszenia postępowania odwoławczego. Na marginesie należy także wskazać, że odwołujący nie sprecyzował swojego wniosku, poprzestając na ogólnych twierdzeniach, które nie mogły być podstawą uwzględnienia wniosku.

Izba dopuściła w niniejszej sprawie dowody z dokumentacji postępowania o zamówienie publiczne, nadesłanej przez zamawiającego do akt sprawy w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem pismem z dnia 13 września 2018 r. oraz załączniki do odwołania oraz odpowiedzi na odwołanie.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zamawiający w rozdziale VI specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej zwanej: „SIWZ”) wymagał złożenia przez wykonawcę, którego oferta została najwyższej oceniona m. in. aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie określonym w art. 24 ust. 1 pkt 13, 14 i 21 Pzp, wystawionej nie wcześniej niż 6 miesięcy przed upływem terminu składania ofert w postępowaniu.

Pismem z dnia 17 lipca 2018 r. zamawiający w trybie art. 26 ust. 1 Pzp wezwał odwołującego do złożenia dokumentów wskazanych w rozdziale VI SIWZ w tym ww. informacji. Do upływu wyznaczonego terminu odwołujący złożył wymagane przez zamawiającego dokumenty w tym oświadczenie pani E. S., urzędującego członka organu nadzoru złożone w dniu 23 lipca 2018 r. przed notariuszem w zakresie określonym w art. 24 ust. 1 pkt 13, 14 i 21 Pzp. Do przedmiotowego oświadczenia została dołączona adnotacja notarialna z dnia 24 sierpnia 2018 r. potwierdzona podpisem przez notariusza, z której wynika m. in., że ww. osoba jest obywatelką Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz jest zamieszkała na terenie Republiki Federalnej Niemiec (w tym dokumencie wskazany został

dokładny adres, a w stosunku do tego adresu został podany zwrot „jak oświadczyła zamieszkała”).

Na podstawie przeprowadzonych czynności badania złożonych przez odwołującego dokumentów, zamawiający stwierdził, że ww. oświadczenie zostało złożone z naruszeniem przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 26 lipca 2016 r. w *sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1136) – zwanego dalej: „rozporządzeniem”. W konsekwencji zamawiający pismem z dnia 27 lipca 2018 r. wezwał odwołującego w trybie określonym w art. 26 ust. 3 Pzp do uzupełnienia dokumentu potwierdzającego brak podstaw do wykluczenia. Zamawiający w swoim piśmie podał, że zgodnie z dyspozycją § 8 ust. 1 rozporządzenia, wykonawca mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do osoby mającej miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, której dotyczy dokument, o którym mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia zobowiązany jest złożyć dokument wskazany w jego § 7 ust. 1 pkt 1. Natomiast odwołujący w związku ze złożonym oświadczeniem oraz załączoną adnotacją notarialną, z której wynika adres zamieszkania wskazanej w niej osoby nie był uprawniony do składania oświadczenia wskazanego w § 8 ust. 1 zd. 2 rozporządzenia, gdyż przepis zawarty w § 8 rozporządzenia dopuszcza możliwość złożenia oświadczenia jedynie w sytuacji, gdy w państwo, w którym miejsce zamieszkania ma osoba, której dokument miał dotyczyć nie wydaje dokumentu wymienionego w § 7 ust. 1 pkt 1. Zamawiający ustalił także, że na terytorium Republiki Federalnej Niemiec prowadzone są odpowiednie rejestry oraz wydawane są stosowne dokumenty stąd oświadczenie złożone przez odwołującego zostało złożone z naruszeniem dyspozycji przepisu § 8 ust. 1 rozporządzenia. Odwołujący przekazał odpowiedź pismem z dnia 1 sierpnia 2018 r. w którym zawarł swoje stanowisko i załączył informacje z Krajowego Rejestru Karnego wobec powyżej wskazanej osoby, wystawioną w dniu 21 czerwca 2018 r., która nie została opatrzona klauzulą notyfikacyjną Europejskiego Systemu Przekazywania Informacji z Rejestrów Karnych – ECRIS.

Następnie zamawiający pismem z dnia 22 sierpnia 2018 r. wezwał odwołującego w trybie art. 26 ust. 4 Pzp do złożenia wyjaśnień dotyczących miejsca zamieszkania pani E. S.. Odwołujący odpowiedział pismem z dnia 24 sierpnia 2018 r. wyjaśniając, że porządek prawny państwa, którego obywatelstwo posiada ta pani nie przewiduje instytucji miejsca zamieszkania w rozumieniu prawa polskiego, stąd nie sposób tego miejsca ustalić.

Po zakończeniu ww. korespondencji zamawiający wykluczył odwołującego z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 12 Pzp o czym poinformował go pismem z dnia 29 sierpnia 2018 r.

W ocenie Izby ustalenia zamawiającego były prawidłowe, a jego czynność w zakresie wykluczenia odwołującego nie naruszała przepisów Pzp.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy miało oświadczenie z dnia 23 lipca 2018 r. wraz z adnotacją notarialną z dnia 24 lipca 2018 r., z której wyraźnie wynika, że pani E. S. posiada miejsce zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Warto wskazać, że przedmiotowy dokument pochodził od samego odwołującego i zamawiający nie uzyskał go ani nie dokonał ustalenia informacji w nim zawartych na podstawie nieoficjalnych czy niepotwierdzonych działań. Ponadto w ww. adnotacji zawarte zostało wyraźne stwierdzenie notariusza, że pani E. S. złożyła wobec niego oświadczenie o miejscu zamieszkania, wskazując dokładny adres. Przedmiotowa adnotacja w ocenie Izby odnosiła się do złożonego oświadczenia, a nie ustalenia z dokumentu. W związku z tym Izba uznała, że zamawiający nie mógł zlekceważyć przedmiotowego dokumentu szczególnie, że notariusz w zakresie swoich uprawnień działa jako osoba zaufania publicznego, a czynności notarialne dokonane przez notariusza zgodnie z prawem mają charakter dokumentu urzędowego. Tym samym zamawiający słusznie próbował wyjaśnić przedmiotową sprawę korzystając z dyspozycji art. 26 ust. 3 i 4 Pzp, dając odwołującemu możliwość odniesienia się i wyjaśnienia sytuacji.

Izba uznała także, że w trakcie wyjaśnień i uzupełnienia dokumentów odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu (np. w postaci oświadczenia pani E. S.), który pozwoliłby powziąć wątpliwości co do prawidłowości wskazania jej miejsca zamieszkania w adnotacji notarialnej. W związku z tym jeżeli ww. osoba dla celów złożenia oświadczenia przed notariuszem działającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potrafiła wskazać swoje miejsce zamieszkania to argumentację odwołującego zmierzającą do twierdzenia, że nie mogła ona uzyskać odpowiedniego dokumentu na skutek braku posiadania miejsca zamieszkania należy uznać za całkowicie gołosłowną. Ponadto odwołujący nie udowodnił w żaden sposób, że w Stanach Zjednoczonych Ameryki nie wydaje się dokumentu potwierdzającego fakt niekaralności.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Izby nie znalazły potwierdzenia zarzuty postawione odwołaniu.

W związku z powyższym, na podstawie art. 192 ust. 1 Pzp, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 192 ust. 2 Pzp Izba uwzględniła odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Brak potwierdzenia zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w art. 192 ust. 2 Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, tj. stosownie do wyniku postępowania z uwzględnieniem postanowień rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r., Nr 41, poz. 238) zmienionego rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2017 r., poz. 47), w tym w szczególności § 5 ust. 4.

Przewodniczący: